

Sygn. akt VI Ka 50/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2015r

sprawy **P. Z.**

oskarżonego z art. 178a § 1 i 4 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 5 grudnia 2014 r. sygn. akt II K 767/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. Z. w ten sposób, że:

- z podstawy prawnej skazania określonej w punkcie I części dyspozytywnej eliminuje § 1 art. 178a k.k. przyjmując że czyn przypisany oskarżonemu stanowi przestępstwo z art. 178a § 4k.k.

- uchyla orzeczenie z punktu II części dyspozytywnej o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 50/15

UZASADNIENIE

P. Z. oskarżony był o to, że w dniu 30 sierpnia 2014 roku w S., powiatu (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu 1,22 mg/l i prowadzącym do stężenia 1,29 mg/l, przy czym czynu tego dopuścił się będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu sygn. akt II K 434/14 za czyn z art. 178a § 1 k.k. i nie zastosował się do orzeczonego tymże wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 5 grudnia 2014r. w sprawie sygn. akt IIK 767/14:

I. oskarżonego P. Z. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych.

Z powyższym wyrokiem, w zakresie wymierzonej kary i środka karnego nie zgodził się Prokurator Rejonowy w Boleśławcu, zaskarżonemu orzeczeniu zarzucając:

- **rażącą łagodność wymierzonych oskarżonemu:**
- kary 6 miesięcy pozbawienia wolności wskutek niesłusznego zastosowania środka probacji w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności,
- środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w wymiarze 3 lat

pomimo przypisania czynu popełnionego umyślnie w zamiarze bezpośrednim, w warunkach rychłego powrotu do przestępstwa z wyroku za podobne do przypisanego przestępstwo z art. 178a § 1 kk, przy wysokim stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu i przy naruszeniu zakazu prowadzenia pojazdów, w krótkim okresie od początku jego obowiązywania, przez co kara ta nie spełnia funkcji w zakresie prewencji indywidualnej jak też generalnej.

Stawiając powyższe zarzuty prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku:

uchylenie II pktu jego sentencji

w pkt III sentencji poprzez wymierzenie środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Mając na uwadze kierunek i granice zaskarżenia Sąd Okręgowy na wstępie stwierdza, że dokonane przez Sąd Rejonowy i niekwestionowane przez skarżącego ustalenia faktyczne odnośnie sprawstwa i winy oskarżonego P. Z. zostały poczynione prawidłowo, zgodnie ze zgromadzonym i ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym, a ocena dowodów w tym zakresie jest trafna i nie naruszająca zasady wyrażonej w art. 7 k.p.k. Orzeczona za przypisany oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem czyn i wymierzona na podstawie przepisu art. 178a § 4 k.k. kara pozbawienia wolności jest słuszna. Jako że ustalenia te nie były kwestionowane w apelacji, Sąd Odwoławczy zwolniony był od dalszych rozważań w tym przedmiocie.

Z urzędu jednak Sąd Okręgowy zauważa, iż Sąd I instancji zakwalifikował czyn przypisany oskarżonemu z przepisu art. 178a § 1 i 4 k.k., podczas gdy czyn ten wyczerpuje znamiona przepisu art. 178a § 4 k.k. Nie ulega wątpliwości, że przestępstwo z § 4 art. 178a k.k. stanowi kwalifikowany typ do przestępstwa z § 1 tegoż przepisu, a w konsekwencji zbędne jest powoływanie w kwalifikacji prawnej czynu także § 1 gdyż cała treść art. 178a § 1 k.k. została inkorporowana do treści art. 178a § 4 k.k. poprzez zastosowany przez ustawodawcę zabieg legislacyjny, a mianowicie zwrot

"jeżeli sprawca czynu określonego w § 1" (A. S., „Ustawowe zaostrenie represji za przestępstwa komunikacyjne”, Prok. i Pr. 2010, nr 7–8).

Skoro zatem podstawę skazania P. Z. winien stanowić przepis art. 178a § 4 k.k., to zgodnie z dyspozycją art. 455 k.p.k. Sąd Okręgowy zobligowany był do poprawienia kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego przy niezmienionych ustaleniach faktycznych, co legło u podstaw rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I tiret pierwszym wyroku Sądu Odwoławczego.

Przechodząc do zarzutu apelacji, należy wskazać, że dotyczy on wyłącznie rozstrzygnięcia o karze i stąd przedmiotem rozważań Sądu Odwoławczego jest ta kwestia (art. 447 § 2 k.p.k.).

Sąd Okręgowy podzielił zarzut oskarżyciela publicznego, iż wobec P. Z. nie sposób postawić pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Stosownie do treści art. 69 § 4 k.k. in fine sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach co do sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. Jednocześnie przepis art. 69 § 2 k.k. stanowi, że zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Podstawową przesłanką uzasadniającą stosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary jest zatem pozytywna prognoza, wyrażająca się w przekonaniu sądu, że sprawca nie powróci do przestępstwa, a zatem wykonanie wymierzonej mu kary nie jest konieczne. O pozytywnej prognozie decyduje zaś całościowa ocena przesłanek wskazanych w art. 69 § 2 i 4 k.k.

Sąd Rejonowy nie wykazał, że w niniejszej sprawie zachodzi ów szczególny przypadek uzasadniający warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, zaś Sąd Okręgowy okoliczności takich nie dostrzega. Sąd I instancji dostrzegając uprzednią karalność oskarżonego wywodził, że bezwzględne wykonanie kary pozbawienia wolności byłoby w stosunku oskarżonego rażąco niewspółmierną dolegliwością. W przekonaniu Sądu Okręgowego okoliczności podniesione w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w żaden sposób nie przesądzają o istnieniu w niniejszej sprawie szczególnie uzasadnionego przypadku, o jakim mowa w art. 69 § 4 k.k. Przeciwnie – w ocenie Sądu Okręgowego oskarżony nie przestrzega porządku prawnego, lekceważąc podstawowe normy prawne chroniące bezpieczeństwo w komunikacji. P. Z. dopuścił się przypisanego mu zaskarżonym wyrokiem czynu dwa tygodnie po wydaniu wobec niego nieprawomocnego wyroku skazującego w sprawie II K 434/11 za czyn z art. 178a § 1 k.k. Sam fakt uprzedniego skazania w sprawie II K 343/11 stanowi znamię przypisanego oskarżonemu występku, zatem nie można traktować go jako okoliczności obciążającej. Jednakże naruszenie zakazu prowadzenia pojazdów już dziewiątego dnia jego obowiązywania, jak również znacznie wyższy stan nietrzeźwości niż podczas popełnienia czynu przypisanego mu pierwszym wyrokiem (1,22 mg/l wobec 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), świadczą o tym, że nie przestrzega on porządku prawnego, lekceważąc podstawowe normy prawne chroniące bezpieczeństwo w komunikacji. Okoliczności te stanowią wystarczającą podstawę do przyjęcia, że niniejsza sprawa nie stanowi szczególnie uzasadnionego przypadku, o jakim mowa w art. 69 § 4 k.k. i swoje cele może spełnić wyłącznie kara, która zostanie w realny sposób wykonana.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił orzeczenie z punktu II części dyspozytywnej o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do dalszej ingerencji w treść zapadłego orzeczenia.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary (środka karnego) w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. może uzasadniać tylko taka różnica w ocenie wymiaru kary (środka karnego), która jest natury zasadniczej, tzn. jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować. W ocenie Sądu Okręgowego, orzeczony wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat jest orzeczeniem trafnym. Okoliczności podniesione w złożonym środku odwoławczym nie uzasadniają orzeczenia wobec oskarżonego tego środka w surowszym wymiarze. Niewątpliwie P. Z. zagraża bezpieczeństwu w komunikacji w sposób jak najbardziej realny, jednakże Sąd Okręgowy ocenia, iż słusznie uznał Sąd Rejonowy, że celowym i wystarczającym było wyeliminowanie P. Z. jako kierowcy z uczestnictwa w ruchu lądowym na okres trzech lat.

Mając na uwadze powyższe, Sąd II instancji rozstrzygnął zatem o utrzymaniu zaskarżonego wyroku w mocy w powyższym zakresie (art. 437 § 1 k.p.k.).

Ponieważ sytuacja majątkowa oskarżonego od czasu orzekania w I instancji nie uległa zmianie, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.